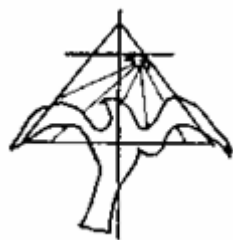

7-8

červenec
srpen
2010

Koširský farní list

Červenec Srpen

ZJEVENÍ BOHA JAKO TROJICE

1. čt. Př 8,22-31 KKC 238-248

- a) Otec zjevený Synem
- b) Otec a Syn zjeveni Duchem
- c) Člověk stvořen k obrazu Boha – Trojice

Jsou různá předsevzetí. Je velmi užitečné s nimi počítat a důsledně je uskutečňovat. Jedno takové předsevzetí by nám mohlo prospět v době letní dovolené. *Hlouběji zkoumat a více si osvojit moudrost.* Jde o stálou dispozici – ctnost směřující k volbě co nejvhodnějších prostředků k dosažení vytouženého cíle. (Zdaleka však nejde jen o dopravní prostředky na letních cestách).

Moudrost je však také *zosobňována v Písmu*, kde k její oslavě zaznívají nejrůznější chvály. Čtení z knihy Přísloví je toho jasným dokladem. „Od věčnosti jsem utvořena...“, její původ sahá před stvoření viditelného světa. „U něho jsem přebývala jak nejmilejší dítě...“ - to je sdělení, které právem inspirovalo ke křesťanskému výkladu, jenž tato slova vnímá jako *chvalo zpěv na vtělené Slovo* a ve východní teologii jako *oslava Ducha moudrosti*, kterou vlévá Bůh do lidí, kteří jsou

stvořeni a vykoupeni silou jeho lásky. A tak se rýsuje kompletní obraz Nejsvětější Trojice – Otce i Syna i Ducha svatého.

Pojem Boha Otce není naprosto neznámý u mnohých národů. Mnohá náboženství vyzývají Boha jako „Otce“. Božstvo je často považováno za „otce bohů a lidí“. Pojetí Boha Otce je však poněkud jiné, zvláštní. Je považován nejen za Stvořitele světa, ale mnohem víc je Otcem, protože s Izraelem svým „prvorozeným synem“ (Ex 4,22), uzavřel smlouvu a dal mu Zákon. Je také nazýván Otcem izraelského krále, Otcem chudých, sirotka a vdovy, kteří jsou pod jeho láskyplnou ochranou. Jako by se v těchto významech spojoval verš z dnešního úryvku knihy Přísloví: „rozkoší mi bylo stýkat se s lidmi“ (Př 22,31). Tak blízký a něžně mi lu jící Otec, nikoliv jen vznešená veličina naprosto netečná vůči lidem.

Je třeba neztratit ze zřetele dvě skutečnosti skryté v Bohu Otci:

1/ prvotní zdroj všeho a transcendentní autorita a zároveň

2/ dobrotivý ke všem svým dětem, o něž pečuje svou nekonečnou láskou.

Jazyk víry často čerpá z lidské zkušenosti rodičů, z mateřství a otcovství, Bůh však přesahuje lidské rozlišování na pohlaví. Není ani muž ani žena, je Bůh. Přestože je zdrojem a vzorem lidského otcovství a mateřství, přece je přesahuje: Nikdo není otcem jako Bůh.

Nikdo nedokázal a nedokáže sdělit s takovou pravdivostí a dokonalostí podstatu Boha Otce jako Ježíš, jednorozený Syn, jenž je se svým Otcem spojen od věčnosti. „Nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit“ (Mt 11,27).

I v běžném životě platí zásada: „Proč chodit ke kovářičkovi, když můžeme jít ke kováři“. Máme tedy ten nejspolehlivější zdroj poznání Otce skrze Syna. Z toho je odvozeno vyznání apoštolů, kteří chápou Krista jako „Slovo“, které „bylo na počátku u Boha“, „Slovo“, jež „bylo Bůh“ (Jan 1,1), jako obraz neviditelného Boha“ (Kol 1,15), jako „odlesk jeho (božské) slávy a výraznou podobu jeho podstaty“ (Žid 1,3).

Proto i první církevní koncily (Nicej – 325 a Cařihrad 381) precizovaly vyznání víry v Krista „soudstatného s Otcem“ a „jednorozeného syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky“: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem“.

Nesmírně nutná pomoc pro naše poznání přichází v seslání Ducha svatého, jehož Ježíš oznámil a slíbil, že pošle, aby přebýval mezi učedníky a byl v nich (Jan 14,17) a aby je naučil všemu a uvedl je „do celé pravdy“, jak to zaznívá v dnešním evangeliu (Jan 16,13). Duch svatý je tak zjeven jako další Božská osoba ve vztahu k Ježíši a k Otci. Je seslán na apoštoly a na církve jak Otcem ve jménu Syna, tak osobně Synem po návratu k Otci. Krédo cařihradské ho koncilu (381) pak vyznává: „S Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován.“

Je skutečně nejmoudřejší činnost oslavovat jediného Boha v Nejsvětější Trojici. Je však také nesmírně moudré vidět v sobě samém, ve své duši obraz tohoto Boha. Jsme obdařeni pamětí, rozumem a svobodnou vůlí. Tato trojice našich schopností může připomínat a naznačovat Boží Trojici. Sv. Augustin však říká, že Boží obraz je v naší mysli ne proto, že sebe vzpomínáme, milujeme a poznáváme; ale protože můžeme též vzpomínat, chápat a milovat Boha, od něhož jsme učiněni. A tak z toho, že je člověk stvořen k obrazu Božímu, lze usuzovat, že je stvořen, aby Boha poznával a také miloval. V naší lidské přirozenosti jde tedy o mnohem niternější spojení s Nejsvětější Trojicí, které není jen na způsob určitého vnějšího srovnávání jako například obrazem vody ve třech skupenství nebo trojlístku na jednom stonku. Budme za to nesmírně vděční a snažme se co nejvíce rozvíjet nádherný důvěrný vztah k Otci skrze Syna v Duchu svatém. V tom je pravá moudrost a skutečné štěstí člověka už zde na zemi a jednou v plné slávě na věčnosti. Během odpočinkových letních měsíců máme jedinečnou příležitost prohlubovat tento vztah. Amen.

P. Lohelius

Oznámení

Bohoslužby na klamovce

Během prázdninových měsíců července a srpna se nekonají bohoslužby Na Klamovce kromě poutní slavnosti v neděli 15. srpna, kdy bude mše sv. ze slavnosti NANEBEVZETÍ P. M. v 17.30 hod. Potom bude následovat malé tradiční pohoštění před kostelem.

Práce v kostele sv. Jana Nepomuckého

Velmi pravděpodobně se v letní době předpokládá další fáze výměny svodů dešťové vody v kostele sv. Jana Nep. Proto bude nutné určité uzpůsobení prostoru a s tím spojený přesun nedělních bohoslužeb do farního sálu.

Liturgický kalendář

Červenec 2010

3.	sobota	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4.	NEDĚLE	14. neděle v mezidobí
5.	pondělí	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy – doporučený svátek
6.	úterý	Sv. Marie Gorettiové, panny a mučednice
9.	pátek	Sv. Adriana a Jakuba, kněží premonstrátů, a druhů mučedníků
11.	NEDĚLE	15. neděle v mezidobí
13.	úterý	Sv. Jindřicha
14.	středa	Bl. Hroznaty, mučedníka
15.	čtvrtek	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
16.	pátek	Panny Marie Karmelské
17.	sobota	Bl. Česlava a sv. Hyacinta, kněží
18.	NEDĚLE	16. neděle v mezidobí
21.	pondělí	Sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitel církve
22.	úterý	Památka sv. Marie Magdalény
23.	středa	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25.	NEDĚLE	17. neděle v mezidobí
26.	pondělí	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27.	středa	Sv. Gorazda a druhů
29.	čtvrtek	Památka sv. Marty
31.	sobota	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

srpen 2010

1.	NEDĚLE	18. neděle v mezidobí
2.	pondělí	Sv. Eusebia z Vercelli, biskupa Sv. Petra Juliána Eymarda, kněze
4.	středa	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
5.	čtvrtek	Zasvěcení římské baziliky Panny Marie
6.	pátek	Svátek Proměnění Páně
7.	sobota	Sv. Sixta II., papeže a druhů, mučedníků
8.	NEDĚLE	19. neděle v mezidobí
9.	pondělí	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10.	úterý	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
11.	středa	Památka sv. Kláry, panny
12.	čtvrtek	Sv. Jany Františky de Chantal, řeholnice
13.	pátek	Sv. Ponciána, papeže, a Hippolyta, kněze, mučedníků
14.	sobota	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15.	NEDĚLE	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE – doporučený svátek
16.	pondělí	Sv. Štěpána Uherského
20.	pátek	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21.	sobota	Památka sv. Pia X., papeže
22.	NEDĚLE	21. neděle v mezidobí
23.	pondělí	Sv. Růženy z Limy, panny
24.	úterý	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25.	středa	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina, mučedníků
27.	pátek	Památka sv. Moniky
28.	sobota	Slavnost sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29.	NEDĚLE	22. neděle v mezidobí

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Červenec 2010

1. Aby ve všech státech světa probíhaly volby veřejných činitelů spravedlivě, otevřeně, čestně, s respektem ke svobodnému rozhodnutí občanů.
2. Aby se křesťané všude, kde žijí, zvláště ve velkých městech, snažili účinně přispívat k podpoře vzdělanosti, spravedlnosti, solidarity a pokoje.
3. Za prohloubení vztahů mezi kněžími a božím lidem, aby se účinněji šířilo Boží království v našich farnostech a v celém národě.

Srpen 2010

1. Aby ti, kdo jsou bez práce, bez domova nebo v jinak tíživé situaci, nacházeli porozumění, přijetí a konkrétní pomoc v překonávání svých obtíží.
2. Aby církev byla domovem pro všechny lidi a s ochotou otevírala dveře těm, kdo trpí rasovou či náboženskou diskriminací, hladem nebo emigrací v důsledku válečných konfliktů.
3. Abychom našli odvahu a sílu překonávat zlo dobrem i tam, kde se objevuje v podobě nenávisti, násilí a rasové nesnášenlivosti.

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů dne 11. června 2010

Přítomni: P. Lohelius, Stanislav Dobeš, Stanislav Hojek, Vít Bobysud, Václav Dráb, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kostela Nejsv. Trojice
2. Farní život a všeobecná rozprava

1. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice

Po extrémních průtržích mračen z počátku června se v kostele Nejsv. Trojice projevilo vzlínání vlhkosti do zdiva. Stěny, podle kterých z vnějšku prochází nová protivlhkostní povrchová úprava, zůstaly z 90 % ochráněny. Z toho se dá usuzovat, že zdroj vlhkosti – zřejmě nikoli trvalý, ale dočasný, způsobený přívalovými dešti – se nalézá pod objektem kostela.

Byl proto navržen průzkum podloží kostela odpovídajícím detektorem (sonarem apod.), aby se zjistilo, zda se pod stavbou nenalézají dutiny, ve kterých by se mohla držet voda. Ovšem s ohledem na podobný jev v kapli na Klamovce, který se ukázal v témže čase, se spíše zdá, že se jedná o srážkovou vodu nahromaděnou v zemi, která nestačila vzhledem k množství odtéct, a tak došlo k jejímu vzlínání.

2. Farní život a všeobecná rozprava

Případ křovinořez

Byl opraven křovinořez, ale přitom se zjistilo, že jeho výrobní číslo v záručním listu nesouhlasí. Z toho se zdá, že někdo křovinořez vyměnil za starší výrobek téhož typu, na který se ovšem už nedá uplatnit záruka. Je proto potřeba zjistit, zda nedošlo k nějaké záměně. Pokud by někdo mohl pomoci tuto záhadu vyřešit, může se obrátit na členy výboru.

Zájezd do Brna na Bonaventurovo svěcení

Autobus objednaný na sobotu 26. června do Brna na kněžské svěcení bratra Bonaventury byl odvolán, protože se našlo jen 14 zájemců o tuto dopravu. Farníci proto vyrazí osobními automobily.

Primice

Probíraly se podrobnosti ohledně primice fr. Bonaventury (Ondřeje Čapka). Vzhledem k této akci a náročnosti její přípravy byl zrušen letošní farní táborák k závěru školního roku, který měl být ve čtvrtek 24. června.

Využívání farního sálu

Bylo konstatováno, že pokud někdo využívá farní sál, je nezbytně třeba, aby ho potom vrátil zcela do původního stavu, aby místnost byla připravena pro další využití ostatními farníky – tzn. že po akci je třeba sál (eventuálně i schody) zamést, případně vytrít podlahu nebo vyčistit nábytek, uspořádat nábytek a jiné zařízení sálu do původního stavu (vrátit síťku na pinpongový stůl, zavřít shrnovací dveře...), vynést odpadky, vrátit nádoby do sakristie a umýt ho atp.

Příští schůze výboru SPKK se bude konat po prázdninách, v pátek 10. září na obvyklém místě.

Zapsal Ondřej Vaněček

K přemýšlení (myšlenky sv. Ignáce z Loyoly)

Nikdy toho nesmíme naslibovat tolik, že by pak skutky nemohly odpovídat slibům.

Neslibuj to, co nechceš.; tím méně pak to, co nemůžeš splnit. Ztratíš-li jednu důvěru, nemáš už nic, co bys mohl ztratit. Zmizí-li vážnost, rozpadne se i lidské společenství.

Příroda nám dala jen jediný jazyk, ale dvě ruce, aby nás poučila, že máme více jednat než mluvit. Tvoje důvěra ať se podobá strunovému nástroji; ruka z něj vyluzuje líbezné zvuky. Slíbené dát je těžší než slibovat. Je přece lepší nevzbuzovat naději, kterou nemůžeš splnit, než být pak viněn z podvodu nebo nedodržení slova.

Musí-li být něco zamítnuto, udělej to laskavě, abys nezranil člověka dvakrát“ odmítnutím a způsobem odmítnutí. I odmítnutí může být často přijato jako dobrodiní, ukáže-li se totiž, že bys rád vyhověl, kdyby požadovaná věc nebyla škodlivá.

G. Hevenesi: Jiskry svatého Ignáce. Česká provincie S.J., 1993

Sv. Jan Maria Vianney, kněz – památka 4. srpna

Letos ve dnech 9. - 11. června se konalo v Římě shromáždění kněží z celého světa a tím byl ukončen Rok kněží. Rok kněží zahájil papež Benedikt XVI. Ioni 19. června v roce 150. výročí úmrtí sv. Jana Marie Vianneye. Tento světec byl v roce kněží mnohokrát připomínán. Bude jistě dobře se s ním aspoň stručně seznámit.

Sv. Jan byl Francouz, narodil se 8. května r. 1786 v Dardilly nedaleko Lyonu jako čtvrtý z šesti dětí ve zbožné rodině. Dětství a mládí strávil na rodinném hospodářství v bouřlivé době francouzské revoluce, kdy byli kněží pronásledováni. První svaté přijímání přijal při tajně sloužené mši svaté.

Ve věku 17 let pocítil touhu stát se knězem. Ale až v r. 1806 se ho ujal abbé Balley, farář v nedalekém Écully a začal ho připravovat na kněžství. Učení pro Jana bylo svízelné a nesnadné a ještě bylo zdrženo nucenou službou v Napoleonově armádě. Knězem byl vysvěcen až v r. 1815 v Grenoblu. Před svěcením byly pochyby o jeho znalostech, ale jeho zbožnost představené přesvědčila.

Pak byl kaplanem u abbé Balleje. Po třech letech abbé Balley umírá a Jan Maria Vianney přichází do obce Ars sur Formans jako správce kostela. V r. 1821 je v Arsu zřízena farnost a Jan se tam stává farářem. Ars byla farnost nábožensky vlažná. Horlivě a obětavě zde začal pracovat na náboženské obnově své farnosti. Nezačal však hned napomínáním a kázáními. Dlouhými modlitbami před svatostánkem, prostým životem (jedl jen málo prosté stravy, spal jen tři až čtyři hodiny denně a oblékal se nuzně) i nevyčerpatelnou trpělivostí a stálou dobrotou, se Janovi podařilo vzkřísit víru. Zpočátku nebyl příliš dobrým kazatelem. V pozdější době se ale vypracoval na velice známého kazatele, který uměl posluchače zaujmout. Někdy neváhal používat velice silná slova.

Z Arsu se za nějaký čas stala příkladná farnost. Jan založil v Arsu bezplatnou školu pro dívky, z níž se stal později sirotčinec. Později založil i školu pro chlapce. Začal i s obnovou kostela, která pak trvala až do jeho smrti.

Jeho pověst jako vynikajícího zpovědníka se rozšířila daleko za hranice farnosti. A tak od roku 1830 začíná stále rostoucí příliv poutníků a kajících do Arsu. Farář z Arsu se věnuje svým farníkům i poutníkům. Tráví ve zpovědnici až 16 hodin denně. Od r. 1853 přicházejí diecézní misionáři pomoci Arskému faráři, který je věznem přílivu poutníků. V r. 1858 přichází asi 100.000 poutníků.

Přesto byl Jan přesvědčen o svých nedostatečných schopnostech a chtěl z farnosti odejít, jednou do kláštera, v r. 1843 po nemoci odešel do rodné vsi. Později, když dostal pomoc diecézních misionářů, opustil v noci faru. Vždy se však na prosby svých farníků po krátké době vrátil.

Ke konci svého života byl oceněn i světskými poctami. Byl jmenován čestným kanovníkem a dostal Řád čestné legie.

Koncem července 1859 onemocněl horečkou a věděl, že přichází jeho konec. Přijal svátost nemocných a zemřel 4. srpna 1859. V r. 1905 ho papež Pius X. byl prohlášen blahoslaveným a patronem francouzských kněží. Kanonizován byl r. 1925 Piem XI. A v r. 1929 je prohlášen patronem farářů na celém světě.

Jeho tělo je uloženo ve skleněné rakvi v nové basilice v Arsu. Papež Jan Pavel II. tam vykonal pouť v r. 1986.

Karmelitánské nakladatelství vydalo několik knížek o jeho osobnosti a díle. Jeho kázání vydal i Fatym (viz www.fatym.com).

Osobnost sv. Jana Marii je spojována s některými nadpřirozenými jevy. Říká se, že byl na své faře v noci pronásledován děblem, zvláště když měl přijít těžký hříšník ke zpovědi. A měl dar vidění do lidských duší i do některých událostí budoucích.

Závěrem aspoň pár jeho výroků:

Boží milosrdenství je jako potok, který se vylil z břehů a na své cestě strhává lidská srdce.

Je to krásný úkol člověka: modlit se a milovat.

Modlitba není nic jiného než sjednocení s Bohem.

Podle Ondruš: Blízky Bohu i luďom; pramenů z Internetu, zjm. www.annussacerdotalis.org.

MP.

Otec biskup Jaroslav Škarvada

Dne 14. června 2010 zemřel **Otec biskup Jaroslav Škarvada**. Narodil se v Praze r. 1924. Tam začal za války studovat teologii. Po válce studoval v Římě a studium zakončil doktorátem. Na kněze byl vysvěcen r. 1949. Komunistický režim mu zakázal návrat do vlasti. Působil čtyři roky jako kaplan v italské farnosti San Vito. Pak deset let přednášel dogmatiku v semináři v Chieti.

Od r. 1965 byl sekretářem kardinála Berana až do jeho smrti. Pak působil jako koordinátor duchovní služby pro české krajany v celém světě. Byl rovněž spolupracovníkem vatikánského Statního sekretariátu. Papež Jan Pavel II. dal exilům komunistických zemí biskupy. Jaroslav Škarvada byl jmenován titulárním biskupem litomyšlským a v lednu 1983 vysvěcen Janem Pavlem II. na biskupa. Kromě své pastorační činnosti působil i ve Vatikánském rozhlasu, v Hlasu Ameriky i ve Svobodné Evropě. Po listopadu 1989 se vrátil domů. Byl pražským světícím biskupem a generálním vikářem pražské arcidiecéze v letech 1991 až 2001. V r. 2003 mu prezident udělil Řád T. G. Masaryka.

Připomeňme si jeho osobnost několika citáty z jeho knížky „Abys živ byl“, v níž jsou shrnuty jeho promluvy ve vatikánském rozhlasu.

Závěr promluvy „Matka Církve“ z r. 1983. Proto je úcta k Panně Marii klasickou cestou křesťanského růstu a dospívání. Jak jsem se naučili jít a chodit? Jak jsme se naučili myslet a mluvit? Pochytili jsme to zcela spontánně od naší maminky. Ne pro nic se říká jazyk mateřský, vždyť mluva každého z nás je stále poznamenána přízvukem a kadencí naší pozemské matky. Podobně je třeba si osvojovat i postoje a volby naší Matky nebeské. Chovat se vůči Bohu i lidem jako ona, modlit se jako ona, obětovat se jako ona, mít stejné touhy jako ona, aby se i na nás dokonale naplnila Boží vůle. „*Hle jsem Hospodinova služebnice, kéž se mi stane podle tvého slova!*“ Panna Maria není žádný abstraktní pojem ani nějaká vzdálená osoba. Patří do stejného spojení vykoupených jako my, jen s tím rozdílem, že my jsme její děti, kdežto ona je naše matka. Matka hlavy i údů, matka Kristova i matka naše. Objevíli jsme už, co to znamená?

Část promluvy Vanutí Ducha z prvního pátku února 1988. Co však znamená modlit se ve jménu Pána Ježíše? Mně v tom velmi pomohl jeden verš osmé kapitoly listu svatého Pavla Říma nům: „*Právě tak i Duch Kristův nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vhodně modlit. A tu Duch sám se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit. A Bůh, který zná přesně, co je uvnitř, ví, co Duch žádá, a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s vůlí Boží.*“ (Řím 8,26-27). Naše modlitby jsou asi dost často plané. Konáme je ve jménu našeho já, naší sebelásky, naší úzkosti, naší touhy po uplatnění. A takové modlitby zřejmě vyslyšeny nebývají, to není to pravé. Pak se však v životě každého z nás vyskytne i modlitba vdechnutá Duchem svatým. Tím Duchem, který se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit. Třeba si to v tom okamžiku ani plně neuvědomujeme, ale jsme plně spojeni s Kristem. Nemyslíme už na sebe, ale na jeho úmysly. Nejde nám o úspěch osobního vyslyšení, ale o nějaké opravdové dobro.

Naše srdce je v tom okamžiku srdcem Kristovým, jak říká sv. Jan Zlatoústý o sv. Pavlu, jsme skutečně nástrojem Božím. Modlí se v nás sám Duch svatý, Duch Kristův. Taková modlitba nemůže být nevyslyšena, takováto modlitba je plně účinná. Modlitba ve jménu Ježíšově.

MP.

OKÉNKO VÍRY

282. Jak je Ježíš přítomen v eucharistii?

Ježíš Kristus je v eucharistii přítomen jedinečným a nesrovnatelným způsobem. Je v ní totiž přítomen opravdu, skutečně a podstatně: se svým tělem a krví, se svou duší a se svým božstvím. V eucharistii je tedy svátostným způsobem, totiž pod eucharistickými způsoby chleba a vína, přítomen naprosto celý Kristus, Bůh a člověk.

283. Co je to přepodstatnění?

Přepodstatnění (transsubstanciacie) je proměna celé podstaty chleba v podstatu Kristova těla a celé podstaty vína v podstatu jeho krve. K této proměně dochází při eucharistické modlitbě účinností Kristových slov a působením Ducha Svatého. Nicméně vnímatelné podoby chleba vína, to je „eucharistické způsoby“, zůstávají nezměněné.

284. Rozděluje lámání chleba Krista?

Lámání chleba Krista nerozděluje. Kristus celý a celistvý je přítomen v každé eucharistické způsobe i v každé její části.

285. Jak dlouho trvá Kristova eucharistická přítomnost?

Kristova eucharistická přítomnost trvá, dokud existují eucharistické způsoby.

286. Jaký způsob úcty náleží svátosti eucharistie?

Náleží jí bohopocta, to je klanění (adorace), vyhrazená pouze Bohu, jak během eucharistické oběti, tak mimo ni. Církev se svrchovanou pečlivostí uchovává proměněné hostie, nosí je nemocným a osobám, které se nemohou účastnit mše svaté, vystavuje je věřícím k slavnostnímu uctívání, nosí je v procesích a vybízí k časté návštěvě a adoraci Nejsvětější svátosti, uchovávané ve svatostánku.

287. Proč je eucharistie velikonoční hostinou?

Eucharistie je velikonoční hostinou, neboť Kristus, když svátostným způsobem uskutečňuje velikonoční oběť, dává nám své tělo a svou krev jako pokrm a nápoj a ve své oběti nás spojuje se sebou samým i mezi sebou navzájem.

288. Co představuje oltář?

Oltář je symbolem samého Krista, přítomného jako přinesená oběť (oltář – oběť kříže) a zároveň jako nebeský pokrm, který se nám dává (oltář – eucharistický stůl).

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejně